

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3249/2025-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivane Mlinarić, predsjednika vijeća, Lenke Čorić, suca izvjestitelja i Ane Cvitković, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom ZADRUGA KOSIR u stečaju, Split, D. Šimunovića 7, OIB 02512904500, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANKA d.d., Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB 23057039320, kojeg zastupa punomoćnik Milan Veić, odvjetnik u Splitu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-614/2024-52 od 14. srpnja 2025., u sjednici vijeća održanoj 2. rujna 2025.

r i j e š i o j e

Uvažava se žalba stečajnog vjerovnika, ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-614/2024-52 od 14. srpnja 2025. u točki V. izreke i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-614/2024-52 od 14. srpnja 2025. u točki III. izreke pod rednim brojem 2. utvrđeno je da je osporena tražbina vjerovnika Grenke Hrvatska d.o.o., Zagreb, Avenija Većeslava Holjevca 40, OIB 44115087893, u iznosu od 108.875,79 eura, a u točki V. izreke upućen je stečajni vjerovnik drugog višeg isplatnog reda Erste&Steiermärkische banka d.d., da u roku osam dana od pravomoćnosti tog rješenja, odnosno primitka drugostupanjske odluke, pokrene parnicu protiv stečajnog vjerovnika Grenke Hrvatska d.o.o. za osporenu tražbinu u iznosu od 108.875,79 eura, radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja jer će se inače smatrati da je osporavanje otklonjeno, te određeno da u toj parnici osporavatelj nastupa u svoje ime i za svoj račun.

2. Protiv tog rješenja stečajni vjerovnik Erste&Steiermärkische banka d.d. je pravovremeno izjavio žalbu pobijajući ga u točki V. izreke, zbog bitne povrede odredaba stečajnog i parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi kako je u obrazloženju pobijanog dijela rješenja navedeno da prvostupanjski sud smatra da se osporena tražbina zasniva na ovršnoj ispravi i to zadužnici koju je potvrdio javni bilježnik Ante Zlokić iz Splita 3. ožujka 2022. pod poslovnim brojem

OV-2270/2022, ali da je žalitelju stečajni upravitelj dostavio presliku prve stranice zadužnice bez potvrde javnog bilježnika. Osim toga tvrdi kako je iz obrazloženja rješenja razvidno da je predmetna zadužnica potvrđena 3. veljače 2022., dok je ugovor o najmu broj 232-001497 s općim uvjetima najma potpisan 30. kolovoza 2022., čak više od šest mjeseci nakon potvrde zadužnice što smatra neosnovanim i nezakonitim, zato što zadužnica uvijek ima osnovu u nekom pravnom poslu i nemoguće je izdati zadužnicu za pravni posao koji bi se tek trebao dogoditi i tvrditi da je upravo ta zadužnica ovršna isprava za taj pravni posao. Žalitelj dalje navodi kako je iz prijave tražbine razvidno, da se, između ostalog, prijavljena tražbina sastoji od iznosa od 90.403,95 eura na ime nedospjele najamnine za razdoblje od 1. studenog 2024. do 1. rujna 2027., dakle nakon raskida ugovora o najmu, pa je taj novčani iznos sporan i neosnovan u cijelosti. Zaključno navodi kako prvostupanjski sud pogrešno smatra da je predmetna zadužnica ovršna isprava i da je izdana upravo za predmetni pravni posao i tražbinu koju je društvo Grenke Hrvatska d.o.o. prijavilo u stečajni postupak, a posebno ističe kako se radi o pravnoj osobi koja je prijavila svoje izlučno pravo i istovremeno zaračunala iznos nedospjele najamnine. Predlaže da ovaj drugostupanjski sud preinači pobijani dio rješenja tako da uputi vjerovnika osporene tražbine na parnicu ili da rješenje ukinu u pobijanom dijelu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno raspravljanje i odlučivanje. Uz žalbu prilaže presliku prijave tražbine s priložima.

3. Žalba je osnovana.

4. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24), u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

5. Prema podacima iz spisa, koji je uz žalbu dostavljen ovom sudu, proizlazi da je u stečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom, vjerovnik Grenke Hrvatska d.o.o. prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 108.875,79 eura na temelju ugovora o najmu i izvoda iz otvorenih stavki. Iz zapisnika s ispitnog ročišta održanog 3. srpnja 2025. proizlazi da je stečajni upravitelj priznao tu tražbinu u cijelosti, ali ju je osporio stečajni vjerovnik Erste&Steiermärkische banka d.d. Kao razlog osporavanja navedeno je da iz dokumentacije dostavljene uz prijavu nije razvidna osnova tražbine, a nakon toga je stečajni upravitelj izjavio da vjerovnici osporenih tražbina ne raspolažu ovršnim ispravama.

6. Suprotno tome, u obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud je naveo kako je uvidom u prijavu tražbine ovog vjerovnika utvrdio da vjerovnik za svoju tražbinu ima ovršnu ispravu u vidu zadužnice koju je potvrdio javni bilježnik Ante Zlokić iz Splita pod poslovnim brojem OV-2270/2022 od 3. srpnja 2025., pa je pozivom na odredbu članka 266. stavka 1. Stečajnog zakona na parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja uputio osporavatelja protiv stečajnog vjerovnika čija je tražbina osporena.

7. Iz prijave tražbine i priložene zadužnice doista je razvidno da je potvrđena (solemnizirana) od javnog bilježnika, pa prema odredbi članka 23. točke 5. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24) predstavlja ovršnu ispravu. Okolnost da je stečajni upravitelj na traženje žalitelja dostavio samo prvu stranicu zadužnice bez javnobilježničke potvrde ne oduzima toj ispravi svojstvo ovršnosti, pa je ukazivanje žalitelja na tu okolnost irelevantno.

8. Međutim, točno je da je zadužnica izdana i javnobilježnički potvrđena šest mjeseci prije sklapanja ugovora o najmu, kao i da se u ugovoru o najmu nigdje ne spominje da je dužnik predao vjerovniku upravo tu zadužnicu kao osiguranje plaćanja njegovih ugovornih obveza, pa se posebno zbog toga što o pitanju postojanja ovršne isprave postoji proturječnost između onoga što je navedeno u zapisniku s ispitnog ročišta i obrazloženju rješenja odnosno zato što tražbina koja je osporena nije posebno raspravljena i glede postojanja ovršne isprave (članak 260. stavak 3. Stečajnog zakona), pobijano rješenje u tome dijelu ne može ispitati.

9. Prema odredbi članka 266. Stečajnog zakona ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, sud će vjerovnika uputiti na parnicu protiv stečajnoga dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine (stavak 1.), ako je koji od stečajnih vjerovnika osporio tražbinu koju je priznao stečajni upravitelj, sud će stečajnoga vjerovnika uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine; osporavatelj u takvoj parnici nastupa u ime i za račun stečajnoga dužnika (stavak 2.) i ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, sud će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja (stavak 4.).

10. Iz sadržaja ove zakonske odredbe koju prvostupanjski sud u obrazloženju rješenja dva puta navodi (prvi put pogrešno pod točkom 9. kao sadržaj članka 265. i pri tome navodi i stavak 3. tog članka, a drugi put bez stavka 3. pod točkom 10. obrazloženja) jasno je da se u slučaju kada za osporenu tražbinu nema ovršne isprave na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine upućuje vjerovnik osporene tražbine i da se parnica pokreće protiv stečajnog dužnika, s tim da u slučaju kada je tražbinu priznao stečajni upravitelj, a osporio neki od stečajnih vjerovnika, on nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika. Takvo rješenje je logično jer nema smisla voditi parnicu u kojoj bi stečajni upravitelj zastupao stečajnog dužnika zato što bi on samo mogao priznati tužbeni zahtjev ili se ne bi protivio tome zahtjevu budući da je već priznao osnovanost tražbine.

11. Također, ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, neovisno o tome tko ju je osporio, na parnicu se upućuje osporavatelj da dokaže osnovanost svog osporavanja. Ovo zbog toga što postojanje ovršne isprave o nekoj tražbini znači da se radi o presuđenoj stvari, pa stečajni vjerovnik ne može pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine jer je o njegovoj tražbini već pravomoćno odlučeno. Takvu tužbu parnični sud bi odbacio zbog postojanja ove negativne procesne pretpostavke pozivom na odredbu članka 333. stavka 2. ZPP-a.

12. Međutim, i u tome slučaju ako je osporavatelj tražbine neki od stečajnih vjerovnika on nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika, a ne u svoje ime i za svoj

račun, kako je to pogrešno određeno u pobijanom rješenju. Budući da pravomoćna odluka kojom se utvrđuje tražbina i njezin isplati red ili kojom se utvrđuje da tražbina ne postoji, djeluje prema stečajnom dužniku i svim stečajnim vjerovnicima (članak 271. Stečajnog zakona) nijedan vjerovnik nema interesa voditi parnicu u svoje ime i za svoj račun.

13. Ostali žalbeni razlozi nisu relevantni za ocjenjivanje zakonitosti pobijanog rješenja o upućivanju na parnicu, jer se o tome je li tražbina osnovana ili nije (u ovom konkretnom slučaju glede obveze plaćanja budućih najamnina i okolnosti da je podnesen izlučni zahtjev), kao i o tome je li osnovano osporavanje postojanja tražbine za koju postoji ovršna isprava, ne odlučuje u stečajnom postupku, nego u parnici na koju stečajni sud upućuje vjerovnika ili osporavatelja. Zato rješenjem koje donosi na temelju odredbe članka 265. stavka 1. Stečajnog zakona, stečajni sudac samo utvrđuje koje su tražbine priznate, a koje osporene (jer osporavanje nije otklonjeno), te ovisno o tome postoji li za prijavljenu tražbinu ovršna isprava, odlučuje o tome hoće li na parnicu uputiti vjerovnika ili osporavatelja, a ne može se upuštati u ispitivanje osnovanosti tražbine ili osnovanosti osporavanja.

14. Na temelju navedenog proizlazi da je pobijano rješenje doneseno pogrešnom primjenom odredaba Stečajnog zakona što je utjecalo na njegovu pravilnost i zakonitost (članak 354. stavak 1. ZPP-a), pa je na temelju članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona, žalbu stečajnog vjerovnika valjalo uvažiti i ukinuti prvostupanjsko rješenje u točki V. izreke i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

15. U ponovnom postupku prvostupanjski sud će otkloniti nedostatke na koje je ukazano ovim rješenjem, tako da će pravilno i potpuno utvrditi postoji li za tražbinu koja je osporena ovršna isprava odnosno je li zadužnica na koju se poziva stečajni vjerovnik izdana kao sredstvo osiguranja prijavljene tražbine, te pravilnom primjenom odredbe članka 266. Stečajnog zakona, odlučiti o upućivanju u parnicu, vodeći pri tome računa da vjerovnik i u parnici radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja, nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika.

Zagreb, 2. rujna 2025.

Predsjednik vijeća
Ivana Mlinarić

Broj zapisa: **9-3087b-deced**

Kontrolni broj: **01a22-52943-3bdd0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ivana Mlinarić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.